

[Brorsen.]
 havde et stort Ansvar ved Omtalen af vore økonomiske Forhold. Ministerens Udtalelse refererede sig her til en Bemærkning, jeg havde fremsat i min Tale om de vigende Obligationkursér, og han mente, at vore Blade her havde et Ansvar, fordi de omtalte de økonomiske Forhold paa den Maade, de har gjort. Nej, højtærede Finansminister, jeg tror, man skal andre Steder hen. Naar Kurserne paa vore Obligationer i det hele taget er gaaet ned fra sidste Aar til i Aar, hænger det naturligvis sammen med andre Forhold. Jeg vil her pege paa en Udtalelse som den, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, og som indeholdt forblommede Trusler mod den passive Kapital. Nu holder jeg i det hele taget ikke af, at man kommer med forblommede Trusler; man maa jo hellere direkte sige, hvad man mener. Men en saadan Udtalelse netop fra Regeringspartiets Ordfører kan udmærket godt medvirke til, at de Folk og Institutioner, der køber Kreditforeningsobligationer, bliver tilbageholdende. Jeg erindrer, at en Udtalelse, der i sin Tid blev fremsat af en af de Herrer Ministre, nemlig Trafikminister Fisker, og hvori han var inde paa en Omtale af en Kuponskat, øjeblikkelig virkede i Retning af vigende Kurser. Det, vi kalder Pengemarkedet, er meget ømtaaeligt, og derfor tror jeg, det er en uforsigtig Udtalelse, der her er fremsat af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Her vil jeg for mit Vedkommende anerkende den meget kraftige Udtalelse, der blev fremsat af Finansministeren, idet han stærkt fremhævede, at Realkreditten kan man ikke røre ved. Jeg tror, det er nødvendigt, at man siger ren Besked her, og det mener jeg altsaa den højtærede Finansminister har gjort, modsat det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch.

Jeg har saa nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Det ærede Medlem var paa ny inde paa en Omtale af Venstres hele Holdning i Vinterens Løb og vilde hævde, at efter hans Formening havde vi ikke inden for vort Parti Mulighed for at tage et Standpunkt. Nu har det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen været inde herpaa og jeg ogsaa delvis i min første Tale. Jeg mener, der er Beviser nok paa, at vi har taget vort Standpunkt Sag for Sag enten ved at stille gennemgribende Ændringsforslag til Regeringens Forslag eller ved at udarbejde selvstændige Forslag. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at vi i høj Grad er

Realitetspolitikere. Vi har vore liberale Ideer i Behold, men vi maa arbejde i den praktiske Politik paa Virkelighedens Grund; og vi er klar over, at i den Periode, vi nu gennemlever, kan vi ikke i et og alt henholde os udéluukkende til de liberale Tanker og Ideer. Vi har vist ved hele den Holdning, vi har indtaget over for de forskellige Lovforslag, at vi vil arbejde i den praktiske Politik — selyfølgelig.

Der er fra et Par Sider fremsat Udtalelser angaaende de Laan, som de smaa Haandværkere har faaet, og som de skal forrente og afdrage. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at denne Sag blev rejst af Venstre; ikke mindst har det ærede Medlem af mit Parti, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, for øvrigt med Tilslutning fra hele Partiet, med megen Varme talt Smaahaandværkernes Sag og henledet Regeringens Opmærksomhed derpaa. Det lille Haandværk arbejder for Tiden under meget vanskelige Vilkaar — det hænger sammen med hele Landbrugs-krisen —, og derfor kan vi kun være taknemmelige for, at der nu ogsaa har lydt Røster fra andre Partier i saa Henseende. Vi vil paa ny meget indtrængende henstille til Regeringen at vise stor Hensynsfuldhed, hvad angaar Forrentning og Afdrag af disse Laan til Smaahaandværkere.

Til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch's Tale i Gaar, har jeg saa i øvrigt kun et Par enkelte Bemærkninger at gøre. Jeg synes, det er ganske karakteristisk, at Socialdemokratiets Ordfører — det havde jeg ogsaa ventet efter alt, hvad der er gaaet forud — som noget af det største og mest betydningsfulde, der var sket i denne Rigsdagssamling, nævnte, at Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed var bragt ud af Verden. Vi beklager, at det er sket, for denne Lov havde bl. a. det meget vigtige Formaal at beskytte den enkelte over for saadanne Organisationer, som ikke viger tilbage for at misbruge deres Magt. Som det blev udtalt af vor Ordfører, da denne Sag i sin Tid var til Behandling, kunde man ikke paavise et eneste Tilfælde, hvor det kunde siges, at Organisationerne havde noget at beklage sig over. Derfor tror jeg, at vi udmærket kan være det Standpunkt bekendt, som vi har indtaget: at man burde beskytte den enkelte over for en hensynsløs Organisation. Men Regeringen har altsaa ment, at Loven maatte fjernes, og da den nu har Flertal i begge Ting, er det sket.

Det ærede Medlem omtalte saa Lovforslaget om Tillægsjord til Husmænd. Vi faar saa lidt Anerkendelse, saa jeg synes,